

”سنڪلپ ڪي پاشا - سر و سريشت پاشا“

آڃ باپ دادا ڪي سامني ڊبل روپ ۾ ڊبل سڀا لڳي هوندي هئي. دونو هيٺ سنههه بچون ڪي سڀا هئي. ايڪ هئي ساڪار روپ ڌاري بچون ڪي سڀا. دوسري هئي آڪاري سنههه سورپ بچون ڪي سڀا. سنههه ڪي ساگر باپ سين ملن مناني ڪي لڳي چارون اور ڪي آڪار روپ ڌاري بچي آڀني سنههه ڪو باپ دادا ڪي آڳي ڀرتڪيه ڪر رهي هئي. باپ دادا سڀي بچون ڪي سنههه ڪي سنڪلپ، دل ڪي ڀن ڀن اُمنگ اُتساه ڪي سنڪلپ، دل ڪي ڀن ڀن پاوانئون ڪي سات سات، سنههه ڪي سنڀنڌ ڪي اڌڪار سين، اڌڪار روپ ڪي ميني ميني باٿين سُن رهي هئي. هرايڪ بچا آڀني دل ڪي حال چال، آڀني ڀن ڀن ڀرورتي ڪي ڀرستنيون ڪي حال چال، شيوا ڪي سماچارون ڪا حال چال، نئون ڪي پاشا سين، سريشت سنههه ڪي سنڪلپون ڪي پاشا سين باپ ڪي آڳي سريشت ڪر رهي هئي. باپ دادا سڀي بچون ڪي روح رهاڻ ٽين روپون سين سُن رهي هئي. 1- نئون ڪي پاشا ۾ بول رهي هئي. 2- پاونا ڪي پاشا ۾. 3- سنڪلپ ڪي پاشا ۾ بول رهي هئي. مُڪ ڪي پاشا تو ڪامن پاشا هئي. ليڪن يهه ٽين ڀرڪار ڪي پاشا روحاني يوڳي جيون ڪي پاشا هئي. جسڪو روحاني بچي اوڙ روحاني باپ جانتو هئي. اوڙ انيو ڪرتي هئي. جتنا جتنا انترمڪي سوپت سائلينس سورپ ۾ استت هوندي جائينگي، اتنا ان تين پاشون دواران سر و اتمئون ڪو پي انيو ڪرائينگي. يهه الوڪ پاشائين ڪتني شڪتيشالي هئي. مُڪ ڪي پاشا سُن ڪر اوڙ سُنءِ ڪر مڃارتي ٿڪ گئي هئي. مُڪ ڪي پاشا ۾ ڪسي پي بات ڪو سريشت ڪرني ۾ سميه پي لڳتا هئي. ليڪن نئون ڪي پاشا اِشارا ديني ڪي پاشا هئي. من ڪي پاونا ڪي پاشا چهري ڪي دواران پاءُ روپ ۾ ڀر سڌ هوندي هئي. چهري ڪا پاءُ من ڪي پاونا ڪو سڌ ڪرتا هئي. جئسي ڪوئي پي ڪسي ڪي سامني جاتا هئي، سنههه سين جاتا هئي وا دشمني سين جاتا هئي، وا ڪوئي سوارت سين جاتا هئي تو اُسڪي من ڪا پاءُ چهري سين ڊڪائي ديتا هئي. ڪس پاونا سين ڪوئي آيا هئي وهه نئن چئن بولتي هئي. تو پاونا ڪي پاشا چهري ڪي پاءُ سين جان پي سڪتي هو، بول پي سڪتي هو. ائسي هيٺ سنڪلپ ڪي پاشا يهه پي بهت سريشت پاشا هئي. ڪيونڪ سنڪلپ شڪتي سڀ سين سريشت شڪتي هئي، موڻ شڪتي هئي. اوڙ سڀ سين تيور گتي ڪي پاشا يهه سنڪلپ ڪي پاشا هئي. ڪتتا پي ڪوئي دؤر هو، ڪوئي ساڌن نهين هو ليڪن سنڪلپ ڪي پاشا دواران ڪسي ڪو پي ميسيج دي سڪتي هو. اُنت ۾ يهه سنڪلپ ڪي پاشا ڪام ۾ آئينگي. سائنس ڪي ساڌن جب فيل هو جاتي هئي تو يهه سائلينس ڪا ساڌن ڪام ۾ آئينگا. ليڪن ڪوئي پي ڪنيڪشن جوڙني ڪي لڳي سڌا لائين ڪليئر چاهيئي. جتنا جتنا ايڪ باپ اوڙ انهيٺ دواران سُنائي هوندي ناليج ۾ وا اسي ناليج دواران شيوا ۾ سڌا بزي رهندي ڪي اڀياسي هونگي اتنا سريشت سنڪلپ هوني ڪي ڪارڻ لائين ڪليئر هونگي. وئرت سنڪلپ هيٺ ڊسٽر بنس هئي. جتنا وئرت سماپت هو سمرت سنڪلپ چلينگي اتنا سنڪلپ ڪي سريشت پاشا اتنا هيٺ سريشت انيو ڪرينگي. جئسي مُڪ ڪي پاشا سين انيو ڪرتي هو. سنڪلپ ڪي پاشا سيڪنڊ ۾، مُڪ ڪي پاشا سين بهت زياده ڪسي ڪو پي انيو ڪراءِ سڪتي هئي. تين منٽ ڪي پاشڻ ڪا سار، سيڪنڊ ۾ سنڪلپ ڪي پاشا سين انيو ڪراءِ سڪتي هو. سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي ڪا جو گائن هئي وهه انيو ڪراءِ سڪتي هو.

انترمڪي آتمائون ڪي پاشا يهي آلوڪڪ پاشا هئ. آبي سميه پرمائ ان تينون پاشائون
 دواران سهج سقلنا ڪو پراپت ڪرينگي. محنت پي ڪم، سميه پي ڪم. ليڪن سقلنا سهج
 هئ. اس ليئي اب اس روحاني پاشا ڪي آبياسي بنو. تو آج باپ دادا پي بچون ڪي ان
 تينون ريت ڪي پاشا سن رهي هئ. اوڙ سبي بچون ڪو ريسپانڊ دي رهي هئ. سبي ڪي آبي
 سنيه ڪا سوڙپ باپ دادا ديك سنيه ڪو، سنيه ڪي ساگر ۾ سماء رهي هئ. سبي ڪي
 يادون ڪو سدا ڪي ليئي يادگار روپ بنني ڪا سر پشت وردان دي رهي هئ. سبي ڪي من
 ڪي پن پيا ڪو جان سبي بچون ڪي پرت سرو پاوون ڪا ريسپانڊ، سدا نروگهن پو، سمرت
 پو، سرو شڪتي سمپن پو ڪي شپ پاونا اس روپ ۾ دي رهي هئ. باپ ڪي شپ پاونا، جو پي
 سب بچون ڪي شپ ڪامنائين هئ، پرستني پرمائ سهيوگ ڪي پاونا هئ وا شپ ڪامنا
 هئ، وه سبي شپ ڪامنائين باپ دادا ڪي سر پشت پاونا سين سمپن هوتي هين جائينگي.
 چلتي چلتي ڪي ڪي ڪئين بچون ڪي آگي پراڻي حساب ڪتاب پريڪيا ڪي روپ ۾
 آبي هئ. چاهي تن ڪي ويادي ڪي روپ ۾، وا من ڪي وئرت طوفان ڪي روپ ۾، چاهي
 سنڀنڌ سمپرڪ ڪي روپ ۾ آبي. جو بهت سمپ سهبوگي هوتي هئ ان سين پي سهيوگ
 ڪي بجاء هلڪي روپ ۾ ٽڪر پي هو جاتا هئ. ليڪن يه سبي پراڻي خاطي، پراڻي قرض
 چڪتو هو رهي هئ اس ليئي اس هلچل ۾ نه جاڪر ٻڌي ڪو شڪتيشالي بنائينگي تو ٻڌي بل
 دواران يه پراڻا قرض، قرض ڪي بجاء سدا پاس هوني ڪا فرض آنيو ڪرينگي. هوتا ڪيا
 هئ ٻڌي بل نه هوني ڪي ڪارڻ قرض ايڪ بوجه ڪي روپ ۾ آنيو ڪرتي هئ اوڙ بوجه
 هوني ڪي ڪارڻ ٻڌي دواران جو يئارت نرينه هونا چاهيئي وه نهين هو سڪتا اوڙ يئارت
 نرينه نه هوني ڪي ڪارڻ بوجه اوڙ هين نيچي سين نيچي لي آتا هئ. سقلنا ڪي اونچائي
 ڪي اور جا نهين سڪتي اس ليئي چڪتو ڪرني ڪي بجاء ڪهان ڪهان اوڙ پي بيدتا جاتا
 هئ. اس ليئي پراڻي قرض ڪو چڪتو ڪرني ڪا سادن هئ سدا اپني ٻڌي ڪو ڪليئر رڪو.
 ٻڌي ۾ بوجه نهين رڪو. جتنا ٻڌي ڪو هلڪا رڪينگي اتنا ٻڌي بل سقلنا ڪو سهج پراپت
 ڪرائينگا اس ليئي گهبرائو نهين. وئرت سنڪلپ ڪيون هوتا، ڪيا هوتا شايد اتسا هئ،
 اتسي بوجه ڪي سنڪلپ سماپت ڪر ٻڌي ڪي لائين ڪليئر رڪو. هلڪي رڪو. تو همت
 آپڪي مدد باپ ڪي، سقلنا آنيو هوتي رهينگي. سمجها.

ڊبل لائيت هوني ڪي بجاء ڊبل بوجه لي ليتي هئ. ايڪ پچلا حساب دوسرا وئرت
 سنڪلپ ڪا بوجه تو ڊبل بوجه اوپر لي جائينگا يا نيچي لي جائينگا! اس ليئي باپ دادا
 سبي بچون ڪو وشيش آئينشن ڊلا رهي هئ ڪ سدا ٻڌي ڪي بوجه ڪو چڪتو ڪرو. ڪسي
 پي پرڪار ڪا بوجه ٻڌي يوگ ڪي بجاء حساب ڪتاب ڪي پوڳ ۾ بدل جاتا هئ اس ليئي
 سدا اپني ٻڌي ڪو هلڪا رڪو. تو يوگ بل، ٻڌي بل پوڳ ڪو سماپت ڪر دينگا.

شيو ڪي پن پن امنگ پي سبي ڪي پهونچي هئ. جو جتنا سچي دل سين نسوارت
 پيا سين شيوا ڪر رهي هئ، اتسي سچي دل پر سدا صاحب راضي هئ. اوڙ اسي راضي پن
 ڪي نشاني دل ڪي سنعتتا اوڙ شيوا ڪي سقلنا هئ، جو پي اب ٽڪ ڪيئا هئ اوڙ ڪر رهي

هٿ وه سڀ اڇا هٿ. آڱي بڊڪر اڙر اڇي تي اڇا هونا هين هٿ. اس ليئي چارون اور ڪي بچون ڪو باپ دادا سدا اٿي ڪو پاتي رهو، وڏي پرمان وڏي ڪو پاتي رهو، اس وردان ڪي ساڪ ساڪ باپ دادا پدمڱا يادپيار دي رهي هٿ. هاڪ ڪي پتر يا من ڪي پتر دونو ڪا ريسپانڊ باپ دادا سڀي بچون ڪو وڏائون ڪي ساڪ دي رهي هٿ. سرپشت پرشارڪ، سرپشت جيون ۾ سدا جيتي رهو. اٿسي سنيهه ڪي سرپشت پاونائون سهت سرو ڪو يادپيار اڙر نمستي.

دوسري مڙلي 9.12.85

”ٻالڪ سو مالڪ“

آڇ باپ دادا اپني شڪتي سٽنا ڪو دڪ رهي هٿ ڪ يهه روحاني شڪتي سٽنا من جيت جڳت جيت هٿ؟ من جيت اڙتات من ڪي وٿرت سنڪلپ، وڪلپ جيت هٿ. اٿسي جيتي هوئي بچي وشو ڪي راجه اڏڪاري بنتي هٿ. اس ليئي من جيتي جڳت جيت ڳايا هوئا هٿ. جتنا اس سميه سنڪلپ شڪتي اڙتات من ڪو سو ڪي اڏڪار ۾ رڪتي هو اٿنا هين وشو ڪي راجه ڪي اڏڪاري بنتي هو. اڇي اس سميه ايشوريه ٻالڪ هو اڙر اڇي ڪي ٻالڪ هين وشو ڪي مالڪ بنينگي. بنا ٻالڪ بنني ڪي مالڪ نهين بن سڪتي. جو پي حد ڪي مالڪن ڪي حد ڪا نشا هٿ اسي سماپت ڪر حد ڪي مالڪن سين ٻالڪن ۾ آنا هٿ تب هين ٻالڪ سو مالڪ بنينگي. اس ليئي پڇتي مارگ ۾ ڪوئي ڪتنا پي ديش ڪا بڙا مالڪ هو، ڏن ڪا مالڪ هو، پريوار ڪا مالڪ هو ليڪن باپ ڪي آڱي سڀ ”ٻالڪ تيري“ ڪه ڪر هين پرارٿنا ڪرتي هٿ. مٿن فلاڻا مالڪ هون اٿسي ڪي نهين ڪهينگي. تم برهمڻ بچي پي ٻالڪ بنتي هو تب هين اڇي پي بي فڪر بادشاه بنتي هو اڙر پوشيه ۾ وشو ڪي مالڪ يا بادشاه بنتي هو. ”ٻالڪ سو مالڪ هون“ يهه سمرتي سدا نراهنڪاري، نراڪاري استتي ڪا اڻيو ڪراتي هٿ. ٻالڪ بنا اڙتات حد ڪي جيون ڪا پريورتن هونا. جب برهمڻ بني تو برهمڻن ڪي جيون ڪا پهلا سهج تي سهج پان ڪوٺسا پڙها؟ بچون نين ڪها بابا. اڙر باپ نين ڪها بچا اڙتات ٻالڪ. اس ايڪ شبد ڪا پان ناليجفل بناءِ ديتا هٿ. ٻالڪ يا بچا يهه ايڪ شبد پڙهه ليئا تو ساري اس وشو ڪي تو ڪيا ليڪن تينون لوڪون ڪي ناليج پڙهه ليئا. آڇ ڪي دنيا ۾ ڪتني پي بڙي ناليجفل هو ليڪن تينون لوڪون ڪي ناليج نهين جان سڪتي. اس بات ۾ آپ ايڪ شبد پڙهي هوئي ڪي آڱي ڪتنا بڙا ناليجفل پي انجان هٿ. اٿسي ماسٽر ناليجفل ڪتنا سهج بني هو. بابا اڙر بچي اس ايڪ شبد ۾ سڀ ڪچ سمايا هوئا هٿ. جئسي بيج ۾ سارا جهاڙ سمايا هوئا هٿ تو ٻالڪ اٿوا بچا بنا اڙتات سدا ڪي ليئي مايا سين بچنا. مايا سين بچي رهو اڙتات هم بچي هٿ سدا اس سمرتي ۾ رهو. سدا يهه سمرتي رڪو، ”بچا بنا“ اڙتات بچ ڳيا. يهه پان مشڪل هٿ ڪيا؟ سهج هٿ نان. ڦر پوٺني ڪيون هو؟ ڪئين بچي اٿسي سوچتي هٿ ڪ پوٺني چاهتي نهين هٿ ليڪن پوٺ جاتا هٿ. ڪيون پوٺ جاتا؟ تو ڪهتي بهت سميه ڪي سنسڪار هٿ وا پڙاڻي سنسڪار هٿ. ليڪن جب مرجيوا بني تو مرن ڪي سميه ڪيا ڪرتي هٿ؟ اڱني سنسڪار ڪرتي هو نان. تو پڙاڻي ڪا سنسڪار ڪيئا تب نيان جنم ليئا. جب سنسڪار ڪر ليئا ڦر پڙاڻي سنسڪار ڪهان سين آئي. جئسي شرير ڪا سنسڪار ڪرتي هو تو نام روپ سماپت هو جاتا هٿ. اڱر نام پي لينگي تو ڪهينگي فلاڻا ٿا. هٿ نهين ڪهينگي. تو شرير ڪا سنسڪار هوني باد شرير

سماپت هو ٿيا. برهمڻ جيون ۾ ڪسڪا سنسڪار ڪرتي هو؟ شريهر تو وهي هئ. ليڪن ڀڙاڻي سنسڪارون، ڀڙاڻي سمرتيون ڪا، سڀاءُ ڪا سنسڪار ڪرتي هو تب مارجيوا ڪهلائي هو. جب سنسڪار ڪر ليئا تو ڀڙاڻي سنسڪار ڪهان سين آئي. اڪر سنسڪار ڪيئا هونئا منش ڦر سين آپڪي سامني آ جاوي تو اُسڪو ڪيا ڪهينگي؟ پوٽ ڪهينگي نان. تو يهه پي ڀڙاڻي سنسڪار ڪيئي هوئي سنسڪار اڪر جاڳرت هو جاتي تو ڪيا ڪهينگي؟ يهه پي مايا ڪي پوٽ ڪهينگي نان. پوٽون ڪو پڳايا جاتا هئ نان. ورنن پي نهين ڪيئا جاتا هئ. يهه ڀڙاڻي سنسڪار ڪه ڪرڪي اپني ڪو دوڪا ديتي هئ. اڪر آپڪو ڀڙاڻي بائين اچي لگتي هئ تو واسطوڪ ڀڙاڻي تي ڀڙاڻي آدي ڪال ڪي سنسڪارون ڪو ياد ڪرو. يهه تو مڌيه ڪال ڪي سنسڪار ٿي. يهه ڀڙاڻي تي ڀڙاڻي نهين هئ. مڌيه ڪو بيچ ڪهتي هئ تو مڌيه ڪال آرڻات بيچ ڪو ياد ڪرنا آرڻات بيچ پنور ۾ پريشان هونا هئ. اس ليئي ڪي پي اڻسي ڪمزوري ڪي بائين نهين سوچو. سدا يهه دو شبد ياد رڪو ”ٻالڪ سو مالڪ“.

ٻالڪپن هين مالڪپن ستنه هين سمرتي ۾ لاتا هئ. ٻالڪ بننا نهين آتا؟

ٻالڪ بنو آرڻات سڀي بوجه سين هلڪي بنو. ڪي تيرا ڪي ميڙا يهه مشڪل بنا ديتا هئ. جب ڪوئي مشڪل انيو ڪرتي هو تب تو ڪهتي هو تيرا ڪام تر جانو. اوڙ جب سهج هوتا هئ تو ميڙا ڪهتي هو. ميڙا پڻ سماپت هونا آرڻات ٻالڪ سو مالڪ بننا. باپ تو ڪهتي هئ بيگر بنو. يهه شريهر روپي گهر پي تيرا نهين. يهه لون ملا هونئا هئ. صرف ايشوريه شيوا ڪي ليئي بابا نين لون دي ڪرڪي ٿرستي بنايا هئ. يهه ايشوريه امانت هئ. آپ نين تو سڀ ڪچ تيرا ڪه ڪرڪي باپ ڪو دي ديتا. يهه واعد ا ڪيئا نان وا پوڻ گئي هو؟ واعد ا ڪيئا هئ يا آڏا تيرا آڏا ميڙا. اڪر تيرا ڪها هونئا ميڙا سمجه ڪاريه ۾ لگائي هو تو ڪيا هونئا! اس سين سک ملينگا؟ سڦلنا ملينگي؟ اس ليئي امانت سمجه تيرا سمجه چلتي چلو تو ٻالڪ سو مالڪپن ڪي خوشي ۾ نشي ۾ ستنه هين رهينگي. سمجها؟ تو يهه پان سدا پڪا رڪو. پان پڪا ڪيئا نان يا اپني اپني آستانون پر جاڪر ڦر پوڻ جائينگي. اڳل بنو. اچا.

سدا روحاني نشي ۾ رهندي والي ٻالڪ سو مالڪ بچون ڪو سدا ٻالڪپن آرڻات بي فڪر بادشاهه پڻ ڪي سمرتي ۾ رهندي والي، سدا ملي هوئي امانت ڪو ٿرستي بن شيوا ۾ لگائي والي بچون ڪو. سدا نئين امانگ نئين اُنساهه ۾ رهندي والي بچون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ نمستي.

وردان - ”وشيش“ شبد ڪي سمرتي دواران سمپورڻا ڪي منزل ڪو

پراپت ڪرني والي سو پريورٽڪ پو

سدا يهه سمرتي ۾ رهي ڪ هر وشيش آتما هئ، وشيش ڪاريه ڪي نمت هئ اوڙ وشيشنا دڪاني والي هئ. يهه ”وشيش“ شبد وشيش ياد رڪو، بولنا پي وشيش، ديڪنا پي وشيش، ڪرنا پي وشيش، سوچنا پي وشيش.... هر بات ۾ يهه وشيش شبد لاني سين سهج سو پريورٽڪ سو وشو پريورٽڪ بن جائينگي اوڙ جو سمپورڻا ڪو پراپت ڪرني ڪا لڪش هئ، اس منزل ڪو پي سهج هين پراپت ڪر لينگي.

سلوگن - وگهنون سين گهبراني ڪي بجاءِ پيهر سمجهڪر انهن پار ڪرو.